



ŽALŠOVICKÝ ZPRAVODAJ

Ročník IV/2010 číslo 1

www.zalovice.cz

Povodeň včera a dnes

1997

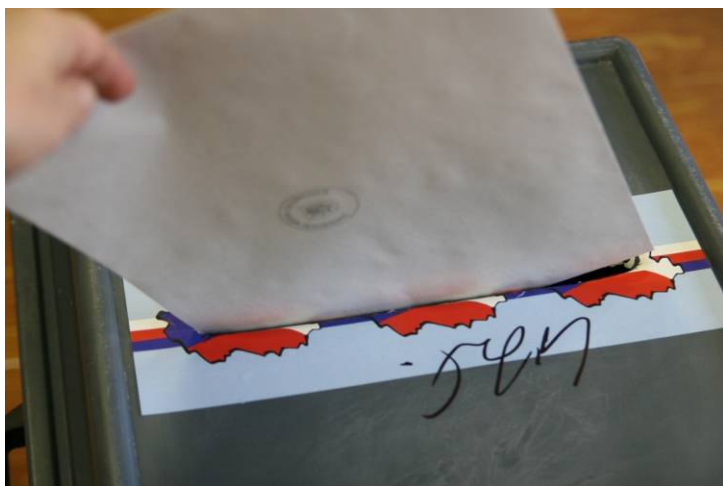
2010



Z obsahu:

Informace o podzimních volbách
Výměna řidičských průkazů – Úklid chodníků
Naše obec a dotace – Počítačový kurz
„Hurá do školy“
Společenská rubrika – I. sv. přijímání
Hubneme do plavek
Kdo byl Jan Ohéřal?
Za poznáním na sopečný ostrov
Šibřinky - Masopust
Pout' do Lurd a Arsu
Jak se žije v „domě pokojného stáří“
Co dělají žalšovické děti po vyučování?
Rekord v dálkové dopravě vody
Tenis - sport pro volné chvíle v každém věku

Informace o podzimních volbách do zastupitelstev obcí 15.-16.10. 2010



Volby do zastupitelstev obcí upravuje zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Volební stranou mohou být registrované politické strany a politická hnutí, jejichž činnost nebyla pozastavena, a jejich koalice, nezávislí kandidáti, sdružení nezávislých kandidátů nebo sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů. Sdružení nezávislých kandidátů je neformálním uskupením, nikde neregistrovaným, na rozdíl od politických stran a politických hnutí.

Kandidáti musí splňovat podmínky volitelnosti.

Musí tedy nejpozději v den voleb dosáhnout věku 18 let, nejpozději v den voleb musí získat trvalé bydliště v obci, ve které do zastupitelstva obce kandidují a v neposlední řadě se musí jednat o státní občany České republiky, případně o státní občany jiného státu, jimž právo volit přiznává mezinárodní úmluva, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce mezinárodních smluv (státní občané členských zemí Evropské unie).

U kandidáta nesmí být dále překážka výkonu volebního práva, tj. zákonem stanovené omezení osobní svobody z důvodu výkonu trestu odnětí svobody nebo zbavení způsobilosti k právním úkonům. A poslední podmínkou, která brání následnému výkonu mandátu, je podmínka neslučitelnosti funkcí.

Kandidátní listinu, s výjimkou nezávislého kandidáta, podává volební strana prostřednictvím svého zmocněnce.

Zmocněncem nebo jeho náhradníkem je fyzická osoba, která je takto označena na kandidátní listině; nemůže jím být osoba mladší 18 let, osoba zbavená způsobilosti k právním úkonům nebo kandidát. Úkony zmocněnce je volební strana vázána. Svého zmocněnce může volební strana písemně odvolat; zmocnění zaniká okamžikem doručení tohoto odvolání registračnímu úřadu.

Ke kandidátní listině musí být přiloženo vlastnoručně podepsané prohlášení kandidáta, že souhlasí se svou kandidaturou, že mu nejsou známy překážky volitelnosti, popřípadě tyto překážky pominou ke dni voleb do zastupitelstva obce a že nedal souhlas k tomu, aby byl uveden na jiné kandidátní listině pro volby do téhož zastupitelstva obce.

Na prohlášení kandidát uvede místo, kde je přihlášen k trvalému pobytu, (tj. svoji úplnou adresu) a datum narození.

Tvoří-li volební stranu nezávislý kandidát nebo sdružení nezávislých kandidátů, je třeba připojit ke kandidátní listině petici podepsanou voliči podporujícími kandidaturu této volební strany.

Podepisovat se na petici mohou jen voliči, tzn., že musí být splněna také podmínka trvalého pobytu voliče v obci. Potřebný počet podpisů uveřejní registrační úřad nejpozději 85 dnů předem dnem voleb na úřední desce. Počet kandidátů na kandidátní listině je limitován počtem členů volených do příslušného zastupitelstva obce. Pouze v případě, má-li se v obci volit 7 a méně členů zastupitelstva, může volební strana na kandidátní listině uvést nejvýše tolik kandidátů, kolik činí počet členů volených do příslušného zastupitelstva obce zvýšený o jednu třetinu a zaokrouhlený na celé číslo dolů.

Volební strany předají kandidátní listinu (v případě sdružení nezávislých kandidátů nebo nezávislého kandidáta i petici) nejpozději 66 dnů předem dnem voleb do zastupitelstva obce do 16.00 hodin registračnímu úřadu.

Registrační úřad přezkoumá ve lhůtě od 66 do 60 dnů předem dnem voleb, zda kandidátní listina obsahuje všechny náležitosti stanovené zákonem o volbách. V případě, že by tomu tak nebylo, byla by volební strana registračním úřadem ve lhůtě nejpozději 58 dnů předem dnem voleb vyzvána, aby nejpozději ve lhůtě do 53 dnů předem dnem voleb nedostatky odstranila.

Pokud volební strana závady neodstraní, rozhodne registrační úřad ve lhůtě 48 dní předem dnem voleb o škrtnutí kandidáta na kandidátní listině, o odmítnutí kandidátní listiny, nebo pokud kandidátní listina splňuje náležitosti podle zákona o volbách o registraci kandidátní listiny.



Výměna řidičských průkazů

Text: Radomír Krejčí

Současným tématem číslo jedna je povinná výměna řidičských průkazů. Výměna se týká všech držitelů řidičských průkazů, kterým byly tyto vydány před 1. květnem 2004.

Pozor řidičské průkazy vydané do 31.12.1993 musely být vyměněny do 31.12.2007 a **průkazy vydané od 1.1.1994 do 31.12.2000 musí být vyměněny do 31.12.2010!** Průkazy vydané od 1.1.2001 do 30.4.2004 musí být vyměněny do 31.12.2013.

Jestliže si nestihnete řidičský průkaz vyměnit včas pak:

- **s propadlým dokladem nesmíte řídit**
- policisté vám mohou dát pokutu až do 2000,- Kč
- úředníci vám mohou uložit pokutu od 1500,- do 2500,- Kč

Základní informace o povinných výměnách řidičských průkazů:

o výměnu se žádá na pracovišti [obecního úřadu obce s rozšířenou působností](#) nebo magistrátu města, kde jste jako řidič evidován, jestliže o výměnu nežádáte osobně, pak musíte vašeho zástupce vybavit úředně ověřenou plnou mocí zpracování žádosti trvá 15-20 dnů a je zdarma, za expresní vyřízení (do 5 dnů) zaplatíte 500 Kč. Potřebujete fotografii 35 x 45 mm. Jízda s propadlým řidičským průkazem není bodovaný přestupek.

Poděkování za úklid chodníků.

Text: Radomír Pala, starosta obce

I přes to, že léto je v plném proudu, vracím se k letošní zimě. Letošní ladovská zima s nadprůměrným přídelem sněhu i v naší nadmořské výšce, udělala radost vyznavačům zimních radovánek a v okolí obce jsme opět v běžeckých stopách potkávali lyžaře na běžkách. Ale prověřila i města a obce touto sněhovou nadílkou, znásobenou novým legislativním opatřením – tzv. chodníkovým zákonem. Nové legislativní opatření, převedlo povinnost uklízet chodníky z občanů vlastních přilehlou nemovitost na vlastníky chodníků, to jest na obce. Myslím si, že i přes vzniklou polemiku, to bylo logické opatření. Je samozřejmé, že obce nejsou schopny jak technicky, či finančně zabezpečit, aby při hustém sněžení, či náledí byly všechny komunikace ihned ošetřeny. A tak začátek ledna, nás opravdu prověřil hustým sněžením a následným náledím. Při této nadílce bylo, opravdu hodně náročné zabezpečit s naší technikou ošetření místních komunikací a chodníků. Na technice se střídali obsluhy, aby využití bylo co nejlepší. Myslím si, že v našich podmínkách jsme to zvládli obstojně, za což patří poděkování pracovníkům na těchto strojích. Další velké poděkování patří našim hasičům, kteří následný den po sněžení nastoupili s lopatami všude tam, kde se technika nedostala. Na závěr chci velmi poděkovat všem občanům, kteří se chopili lopat a nejenom v době kalamity, ale i po celou zimu uklízeli chodníky před svými domy i přes nový „chodníkový zákon.“

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konané ve dnech 28.5. – 29.5.2010 v naší obci

Ve dnech 28.5.-29.5.2010 se v naší obci konaly Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, kterých se zúčastnil hojný počet našich občanů. Ukázali tak, že osud naší republiky jim není lhostejný.

Počet voličů v seznamu	Vydané obálky	Volební účast v %	Odevzdané obálky	Platné hlasy	% platných hlasů
480	344	71,67	343	342	99,71

Strana		Platné hlasy celkem	hlasy v %	pořadí stran
číslo	název			
1	OBČANÉ.CZ	9	2,63	9.
4	Věci veřejné	23	6,72	5.
5	Konzervativní strana	0	0	14.-17.
6	KSČM	13	3,8	8.
9	ČSSD	91	26,6	1.
12	Moravané	1	0,29	12.-13.
13	Strana Práv Občanů ZEMANOVCI	19	5,55	7.
14	STOP	0	0	14.-17.
15	TOP 09	47	13,74	4.
17	KDU-ČSL	52	15,2	3.
18	Volte pravý blok	0	0	14.-17.
20	Strana zelených	6	1,75	10.
21	Suverenita - blok J.Bobošíkové	21	6,14	6.
23	Česká pirátská strana	1	0,29	12.-13.
24	Dělnická strana sociální spravedlnosti	4	1,16	11.
25	Strana svobodných občanů	0	0	14.-17.
26	ODS	55	16,08	2.

Naše obec a dotace – investiční záměry letošního roku.

Text a foto: **Radomír Pala**

Obec v letošním roce podala několik žádostí o dotace. V následujících řádcích se s vámi podělím o informace o těchto dotacích a připravovaných investičních akcích.

Jednou z žádostí byla dotace z Programu obnovy venkova Zlínského kraje, kterou jsme podali na začátku roku. Žádali jsme o peníze na rekonstrukci střechy, komínů a hromosvodů na škole. Naše žádost byla úspěšná a na tuto akci jsme získali 50% dotaci ve výši 422 tis. Kč. Bylo již provedeno výběrové řízení na dodavatele rekonstrukce střechy. Zakázku v soutěži získala firma IZOLTING MORAVIA, s.r.o z Rožnova pod Radhoštěm, která nabídla nejnižší cenu 844.147,- Kč. Rekonstrukce bude provedena během letních prázdnin.

Další investiční akcí je zateplení fasády a stropu školy. Na tuto akci obec žádala o dotaci z evropských peněz z Regionálního operačního programu životní prostředí. I tato žádost byla úspěšná a obec obdrží dotaci ve výši 90 %. Na zateplení školy proběhlo v červnu výběrové řízení. Byly podány 4 nabídky na zhotovení. V soutěži nejlépe obstála firma PROVING, s.r.o. Hulín, která nabídla nejnižší cenu za zhotovení zateplení a fasády a to částku 1.140.000,- Kč včetně DPH. Také tato akce proběhne během prázdnin. Obec se na financování bude podílet 10 %. Dle výpočtů se zateplením energetická náročnost budovy sníží se spotřeby 379 GJ/rok na 167 GJ/rok, což je úspora na teple 56%.

Třetí dotací, kterou obec v letošním roce podala byla žádost o dotaci na Odpadové centrum, které bude umístěno v areálu farmy Zámoraví, a.s. v Žalkovicích. A do třetice všeho dobrého i zde jsme byli úspěšní a je nám přislíbena 90% dotace ve výši 2.953.451,- Kč. Z obecního rozpočtu půjde na akci 10%. Výběrové řízení na dodavatele bude vypisováno v červenci tohoto roku a stavba bude v letošním roce zahájena. V objektu budou umístěny kontejnery na jednotlivé odpady včetně nebezpečných odpadů a kompostárna, kde budou kompostovány odpady např. z posečených trávníků, z ořezu stromů a zahrádek.

Dále je podána žádost o dotaci z Regionálního operačního programu životní prostředí na dovybavení Odpadového centra Žalkovice, ve které žádáme o dotaci na další kontejnery a nosič kontejnerů za traktor. Celkové financování této akce je ve výši 1.434.000,- Kč. Realizace by se uskutečnila v roce 2011. I zde je ve hře 90% dotace. Zda-li budeme úspěšní i v této žádosti, se dozvíme v září letošního roku.

Závěrem konstatujeme, že pro letošní rok se do obce podařilo získat dotace ve výši cca 4,4 milionu Kč.



Počítačový kurz

Text: **Božena Brhelová**

Foto: **Josef Žáček**

V měsíci březnu a dubnu proběhl v naší obci počítačový kurz s názvem „Senioři se vrací do školních lavic“. Kurz se uskutečnil ve škole a skutečně někteří seděli v lavicích jak za mlada sedávali. A dokonce se ho zúčastnila i jedna seniorka, která zde před mnoha lety stála za katedrou. Kurzu se zúčastnilo 20 účastníků z řad starší i mladší generace. Pro velký zájem byli rozděleni po deseti účastnících, aby měl každý k dispozici svůj vlastní počítač. Lektorem nám byl Bc. Radek Janda z Břestu. Někteří z nás, jako třeba já byli úplní začátečníci, kteří neuměli ani zapnout počítač, ostatní účastníci se potřebovali jen zdokonalit. Jsem velmi ráda, že i nám starším bylo umožněno se naučit využívat tuto moderní techniku. Kurz byl velmi úspěšný a pokud bude zájem o zdokonalování, mohl by se zopakovat v zimních měsících.



„Hurá do školy“

Text a foto: Mgr. Dagmar Tesaříková

Mateřskou školu v Žalkovicích navštěvuje v letošním roce 27 dětí. Malých 3 - 4 letých dětí je 12, 4 - 5 letých dětí je 7 a předškolních 5 - 6 letých je 8. Jeden chlapec má odklad školní docházky a jeden věkový odklad. Do školy půjde 6 dětí. V září do MŠ nastoupila nová paní uč. Bronislava Seibertová. Paní uč. Neradilová odešla do důchodu. Pracujeme podle stejného programu jako v minulém roce, ale veškeré činnosti a dění ve třídě přizpůsobujeme věku dětí. Náročnější činnosti provádí jen předškolní děti, které připravujeme na úspěšný vstup do základní školy. Denně prostřednictvím pracovních listů řeší úkoly zaměřené na rozvoj matematických představ, logických úvah, rozvíjí jemnou motoriku i koordinaci oka a ruky. Učí se správně držet tužku, rozlišují zvuky a hlásky na základě sluchové analýzy, rozvíjí slovní zásobu, 1x týdně provádí grafomotoriku - „Metodu dobrého startu“. Pískají na flétnu. Plní úkoly v jednotlivých koutcích (prvky Daltonu) a ty si zaznamenávají na daltonské tabuli. U dětí v mateřské škole se snažíme rozvíjet psychickou i fyzickou odolnost, city, hygienické a kulturní návyky, pohybové schopnosti, posilování vůle, sebeovládání, schopnost podřídit se pravidlům, spolupracovat s ostatními, vyjádřit a obhájit svůj názor. Předškolní děti se v lednu zapsaly do základní školy. Splnily všechny náročné požadavky a úkoly.



Takto probíhal zápis



Malí absolventi MŠ

I těm starším, co opouštějí naši školu přejeme úspěšný start do nového školního roku.



Martin Hlobil



Veronika Zelinková



Eliška Vlachová



Kristýna Slámová



Jaroslav Koreš



Robin Vymětal

Společenská rubrika

Jubilanti 1. pololetí roku 2010, kteří oslavili významné životní výročí

Anežka Krejčířiková, Miroslava Vymětalová, Marie Vondráčková, František Vymětal, Milan Vodička, Václavka Hanáková, Jarmila Vymětalová, Bedřiška Zavřelová, Danuše Sumcová, Jaroslav Vykoukal, Josef Pátík, Bohumila Ženčáková, Rudolf Černín, Vojtěška Číhalová, Květoslava Burešová

Jubilantům blahopřejeme a přejeme pevné zdraví.

Narozené děti

Justyna Draňová (* 4.1.2010)

Michael Braik (* 4. 6. 2010)

Úmrtí

- + 25. 12. 2010 p. Ludmila Janská
- + 12. 1. 2010 p. Františka Kubová
- + 15. 1. 2010 p. Antonín Zapletalík
- + 4. 2. 2010 p. Zdeňka Kadlecová
- + 7. 3. 2010 p. Marie Kopčilová
- + 21. 3. 2010 p. Petr Netopil



Justyna Draňová



I. sv. přijímání v Žalkovicích.

Text: **P. Jiří Putala, farář**

Foto: **Radomír Pala**

Po dvou letech bylo opět v naší obci v kostele sv. Mikuláše I. sv. přijímání. V neděli 31. května k němu přistoupili tři děti z naší obce. Na tuto slavnost jsme se s dětmi připravovali jednak v hodinách náboženství a pak také na společných opakovacích setkání v kostele během doby postní a velikonoční. Po dobu téměř čtyř měsíců také děti dostávaly při bohoslužbách drobné úkoly, za jejichž splnění si postupně mohly vybarvovat předkreslené obilné klasy, které dostaly domů. Ke krásné atmosféře bohoslužby přispěla i hudba a zpěv místní Scholy.



Hubneme do plavek ☺

Text: **Simona Olšanská**

Foto: **Radomír Pala**

Každé pondělí a středu se scházíme od 20 hodin v naší místní sokolovně, abychom protáhli a zdokonalili naše těla. Po delší odmlce, kdy jsme skrze mé zdravotní problémy podzimní éru neodstartovali, jsme se letos na jaře začali opět scházet a to díky příjezdu naší rodačky Vlasty Pátkové z Ameriky, která nás svým elánem vyburcovala a hlavně je ochotná pomoci při předcvičování. Začátek cvičení probíhá ve svižnějším tempu, pak následuje posilování a relaxace, občas rehabilitační cviky. Věnujeme se aerobiku, využíváme bedýnek, činek, posilovacích gum, overalů a velkých míčů. Letos bychom chtěli ve cvičení pokračovat i přes prázdniny, takže Těšíme se na tebe, příjď mezi nás. Simona a Vlasta



KDO BYL JAN OHÉRAL ?

Text: **Jana Neradilová**

Narodil se 21.9.1810 v Žalkovicích, v rolnické rodině v čísle 26. Byl jedním z prvních z té generace, která si mohla volit po zrušení nevolnictví svobodně povolání, bez doprošování se na vrchnostenské kanceláři. Ohéral vystudoval piaristické gymnasium v Kroměříži, potom filosofii v Brně a v Olomouci. Opustil však studia pro nedostatek finančních prostředků a stal se písařem u brněnského nakladatele Jurendy a dále pak redaktorem kalendářů a časopisu Moravia. Byl to časopis německých, českých novin na Moravě tehdy ještě nebylo. Ohéral již jako student shromažďoval kolem sebe sedláky z rodných Žalkovic, rozmlouval s nimi, vedl je a z tohoto styku vyrostla v Žalkovicích celá generace uvědomělých občanů, na prvním místě Josef Brodík, kdysi rychtář v Žalkovicích, v roce 1848 pak významný poslanec Selského zemského sněmu v Brně, buditel tohoto kraje, jehož místo je hned vedle záhlinického Františka Skopalíka. Jan Ohéral si intenzivně všiml života moravského lidu, jeho zvyků i kultury a brzy potom ohlásil zřetel k otázkám sociálním. Znalost a neustálé studium francouzských utopistických socialistů jej vědomě vedla k boji proti vládnoucímu, feudálnímu řádu. A tak, sotva odstranila revoluce počátkem roku 1848 první překážky vedoucí ke svobodě selského lidu, zakládá Ohéral v Brně první české noviny na Moravě „Týdeník“ a uvádí jej jedním z výroků: „Práce musí být právem, ne porobou a kletbou slabých.“ To byl tehdy čin, jímž se Ohéral zapsal trvale do kulturních dějin Moravy. Jeho neklidný duch nezůstal ovšem dlouho skryt před zraky Metternichovy policie již před rokem 1848. Od roku 1840 byl pronásledován neustálými domovními pohlídkami, při nichž vyšlo najevo, že se stýkal s řadou českých buditelů Šafaříkem, Klácellem, Braunerem, Rettigovou.

V Žalkovicích se Ohéral sblížil již ve studijních dobách s kantorem školy Ludvíkem Táborským. Ohéral s Táborským se tehdy dohodli s místními sedláky, že budou pravidelně skládat po krejčárku na zakoupení knih a zřízení knihovny. A tak vznikla krátce pro roce 1830 v Žalkovicích v bytu rolníka Tomáše Bartáka číslo 13 první selská knihovna a první lidová knihovna na Moravě. Podrobný seznam knih obsahoval 85 svazků. Jan Ohéral prošel později velmi vzrušeným životem. Jako poslanec kroměřížského sněmu v roce 1848 – 1849 sympatizoval s evropskými proudy, které se domáhaly především řešení sociálních otázek a stavěly se lehkomyslně k otázkám národnostním. Jan Ohéral byl na sněmu předsedou moravské sekce a podal návrh na vytvoření komise pro školské věci, která by řešila:

1. potřebu zakládání a uspořádání národních škol
2. založení vědeckých ústavů pro venkovské učitelstvo
3. uspořádání vyšších učilišť
4. zlepšení stavu venkovského učitelstva
5. založení škol pro polní hospodářství

V roce 1849 Ohéral založil v Brně první deník „Moravské národní noviny“, v nichž se projevovalo zřejmé úsilí o hmotné povznesení moravského lidu. Krátce potom když revoluční snahy byly potlačeny režimem ministra Bacha, v době, kdy reakce dusila každý projev svobody, byl Ohéral jedním z těch, kteří začali ztrácet důvěru v malý národ a jeho lid. Odchází do Vídně do redakce německých novin, přidává se k německé levici ztrácí se tam národu a umírá zapomenut 22.6.1868.

V letech života po roce 1849, v této zlé době se stýká s českými literáty, píše do Nerudových „Obrazů ze života“ pod šifrou J.Ž., to je Jan Žalkovský a v roce 1858 posloužil znamenitě Boženě Němcové jako první překladatel její „Babičky“ do němčiny. Němcová jeho překlad, doprovázený Mánesovými ilustracemi velmi pochválila neboť Ohéralovi, který vzešel z prostého venkovského života se podařilo v překladu zachytit líbeznost originálu, tak typického pro jeho rodnou zemi.

MUZEJNÍ A VLASTIVĚDNÁ SPOLEČNOST V BRNĚ KRAJSKÁ KNIHOVNA FRANTIŠKA BARTOŠE VE ZLÍNĚ

ve spolupráci s organizacemi

Historický ústav AV ČR, Matice moravská, Univerzität Wien
Ústav české literatury a literární vědy FF UK, Ústav pro českou literaturu AV ČR
Ústav historie FF MU, Ústav slovenskej literatury SAV

pořádají konferenci

MORAVA NA ROZHRANÍ EPOCH Jan Ohéral a společnost na Moravě v druhé třetině 19. století

Konference připomíná 200. výročí narození místního rodáka Jana Ohérala a nabízí příležitost k zevrubnějšímu zkoumání času, v němž tento významný publicista a politický myslitel působil.

Konference se uskuteční 20.-21. září 2010 ve Zlíně a **20.září 2010 v Žalkovicích**

U této příležitosti zvažuje a projednává Zastupitelstvo obce pojmenovat místní obecní knihovnu po tomto významném rodákovi, který se velkou měrou zasloužil o její vznik a která patří mezi první knihovny založené na Kroměřížsku.

Za poznáním na sopečný ostrov

Text a foto: **ing. Michael Bajgar**

Když 14.dubna letošního roku vybuchla na Islandu pod ledovcem sopka Eyjafallajökull dosahující výšky 1666 m n.m. (Američané ji přejmenovali na E 15 = složení jména z 15 písmen), dosáhla erupce sopečného popela výšky 11 km a během krátké doby se sopečný prach dostal vzdušnými proudy až nad území Irska a Skandinávie. Následně nastal od 15.4. až do 21.4. kolaps letecké dopravy na celém světě. V této hektické době, kdy zprávy z Islandu plnily veškerá televizní zpravodajství jsem nepředpokládal, že se plánovaný poznávací zájezd na ostrov ohně a ledových plání vůbec uskuteční.

Přesto jsme se 15.6. nakonec vydali letadlem z Prahy přes Kodaň na bývalou americkou základnu – dnes mezinárodní letiště Keflavík. Na letišti nás po výstupu z letadla ofouklo svěží islandské povětří a přivítala se s námi průvodkyně Soňa (původem Češka), která již osm let na Islandu žije ve smíšeném manželství a vychovává dceru Kačenu. Přivítala nás takto – vítejte přátelé Islandu – s vysvětlením, že ti, kdo ostrov jednou navštíví, jsou považováni za přátele po celý život. Islandská republika se nachází v severní části Atlantského oceánu asi 300 km od Grónska a zabírá 102 819 km². Žije zde 300 000 obyvatel, z toho nyní 145 Čechů. Nejvíce obyvatel, asi 200 000, žije v Reykjavíku (Kouřové zátce). Mluví se zde islandsky. Již od třetí třídy se děti ve škole učí anglicky a od 5. třídy dánsky. Ve 13 letech přistupují k prvnímu svatému přijímání a pak se s nimi jedná jako s dospělými. Náboženství je z 96% protestantské, 1% římskokatolické. Největší přistěhovaleckou komunitu tvoří Poláci. Televizní filmy se vysílají v anglickém jazyce s islandskými titulky. Platí se zde islandskou korunou a ve velké míře platebními kartami. Současný kurs je přibližně 153 ISK za 1 euro, což je asi 6 ISK za 1 Kč.

Podnebí je mírné, ovlivněné atlantským oceánem. Průměrná teplota v Reykjavíku v lednu je 0°C, v červenci 11 °C a roční srážky okolo 860 mm.

Islandská meteorologická služba je velmi precizní a na internetu přesně předpovídá počasí. Většinou se neplete. My jsme měli velké štěstí, že během začínajícího léta a doznívajícím vlivu výbuchu sopky E 15 nám přišlo velmi málo a vždy se ukázalo na několik hodin denně slunce. Slunce zde zapadá ve 24 hodin v noci a vychází ve 14 hodin odpoledne. Noci jsou jasné a mezi půlnocí a druhou hodinou ranní je pološero. Časový posun na ostrově jsou dvě hodiny zpět k středoevropskému času.

Celý ostrov je tvořen sopečným povrchem, lávovými poli, většinou bez vegetace, místy porostlý mechy, lišejníky. Jsou zde také louky, pastviny pokrývající 22,7% plochy. Malá políčka s ornou půdou tvoří pouze 0,1% a nízké lesíky bříz a smrků 1,2 % plochy.

Ostrov vyniká bohatou seismickou činností a nejznámější sopka, která zatím spí 10 let je Hekla, vysoká 1491 m n.m. Podle starých bájí a pověstí se zde nachází brána do pekla. Během 5 let se vždy některá z činných sopek probudí. Podzemní otřesy dosahující 2,5 stupně Richterovy stupnice obyvatelé vůbec nepocítují, avšak podrobnější informace o aktuálním stavu si mohou kdykoli najít na internetu. Bohatá geotermální činnost vytváří nespočet teplých minerálních pramenů, gejzírů a lagun. Velký Geysir dal pojmenováním tohoto přírodního úkazu jméno všem ostatním gejzírům na světě. Do



výšky 20 metrů v 5 minutových intervalech vystřikuje gejzír Strokkur. Nechybí zde ledovce a ledovcové splazy tvořící 11% plochy. Největší v Evropě je ledovec Vatnajökull, pokrývající plochu 8 456 km². Právem se Island nazývá ledovou zemí.

Řeky jsou poměrně krátké, nejdelší vodná řeka Thjórsá je dlouhá 210 km. Celkem je zde 250 řek, z toho 80 řek je tzv. lososích. Chytání lososů je zde národní vášní a sportem. 1.června se řeky slavnostně otvírají pomyslným klíčem a lososí sezóna trvá až do 31.srpna. Jsou zde řeky plné peřejí a kaskádovitých vodopádů. Mezi nejnavštěvovanější patří několikastupňový vodopád Gullfoss – v překladu Zlatý vodopád. Je zde velké množství jezer a mezi nejznámější patří jezero Thingvallavatn zajímavější 85 km² vodní plochy. V blízkosti jezera se nachází soutěska Almannagjá, která tvoří geologickou hranici mezi Evropou a Amerikou. Jednoduše řečeno, chvíli se procházíte po americkém kontinentu a za chvíli po evropském.

Island je ostrovem farem a zemědělských usedlostí. Pěstují se zde pšeničky, brambory, pšenice a zkouší zde pěstovat řepku. V četných sklenících pěstují zeleninu, banány, pomeranče, květiny apod.

Měli jsme možnost navštívit nejznámějšího zemědělce na Islandu, který byl nejvíce postižený výbuchem sopky Eyjafallajökull. Jeho rodina žije po několik staletí 6 km od epicentra výbuchu. Celkem bylo zasaženo území o rozloze 3 500 km². Celá farma a pole byla zasypana 50 cm vrstvou sopečného prachu. Přijelo na 100 dobrovolníků z celého Islandu, hasiči a nákladní technika odvezla 450 t prachu. Díky deštům se pak postupně krajina opět zazelenala a my jsme následky téměř ani nepozorovali. Farmář letos vůbec nezasel, 100 kusů krav musel kvůli nedostatku krmení prodat.

Koně tvoří neodmyslitelnou součást islandského života a uvidíte je na loukách po celém ostrově.

Podle staré islandské pověsti byl kůň posledním zvířetem, kterého Bůh stvořil před člověkem. Islandský kůň přežil na ostrově po několik století beze změn. Je chráněn zákonem a kůň, který je vyvezen ze země se již nikdy nesmí vrátit kvůli zavlečení infekce. Domácí chov je tak chráněn před chorobami. Jízda na koni je národním sportem a podél silnic jsou vybudované četné stezky. Oblíbená je turistika na koních po starých vikingských stezkách, kde se dostanete do míst, kam terénní auta neprojdou.

Za matky svetrů a rukavic jsou považovány islandské ovce. Chovají se jako kamzíci a pasou se po celé léto na nepřístupných horských stráních samotné bez pastýře. Byly vždy

záchranou národa, ale také největším ničem vegetace a způsobující půdní erozi. Na poškozené pozemky půdní a vodní erozí letadly sypou semena vikve kanadské, písečnice travní a ostatních travin. Vysazují sazenice modřínů a borovic a snaží se obnovit lesy.

Island je tvrdá země, která má své kouzlo. Během našeho pobytu jsme mohli spatřit jen zlomek její krásy. Kdo jednou Island navštíví, zůstane v něm touha se zde ještě jednou vrátit.



Šibřinky

Text: Taňa Šimíková

Foto: Radomír Pala

Začátek každého nového kalendářního roku jejíž neodmyslitelně spjat s pořádáním tradičních sokolských šibřinek. Letos se dnem D stala sobota 16. ledna.

Den D byl zde. Nazdobená sokolovna vítá první návštěvníky. Ve sklípku se začínají scházet první masky. Účinkující se chtěli co nejvtipněji trefit do rázu šibřinek „Letem světem – od pravěku až sem“. Kapela Trip má naladino a hraje první kousky.

Úderem deváté se otvírají dveře od sklípku a za zvuku písničky „Pralidičky“ do sálu vchází – kdo jiný – než první pračlověk, pravěká žena. Nevěří svým očím, co je zde v sále pro ni všechno nové. Nechápe, tak raději zalézá ke své jeskyni a připravuje chutnou večeři – mamuta stokrát jinak. Ale to už je tu další osoba na sále. Hledá vesničku Žalkovice. Přijíždí zde na předvolební mítink jedné nejmenované oranžové stany. Představuje se jako „náš Jiří“ a hned začíná všechny přítomné zasypávat svými předvolebními sliby.

Kdo tam byl a pozorně se díval, jistě v prvních maskách poznal naši již osvědčenou moderátorskou dvojici T + S, která nás pak provázela celým večerem. A už zvou na sál další – rudí bratři, ze severu se doklouzali Eskymáci s krásným tučňákem. Sál si velmi rychle podmanily „Květinové děti“. Všechny masky jsou přivítány obrovským potleskem. A je tu rej. Masky odchyťávají první tanečníky, a jak je slušností, ti je pak zvou do sklípku na panáčka nebo jim kupují čokoládky. Kolem jedenácté je odmas-

kování a mnozí z nás teprve zjistí, kdo se skrýval pod tou či tou krásnou maskou.

Taneční veselí pokračuje až do půlnoci, kdy si i kapela musí odpočinout. To je ten správný čas pro vydání cen z bohaté tomboly. Letos jich bylo 75 a ještě jednou děkujeme všem sponzorům.

Po tombole se již tradičně vyhlašují nejlepší masky. A jak tomu bylo letos? Všechny byly krásné, vtipné, jejich příprava dala moc práce. A letos vyhrály úplně všechny a vzduchem létaly „Rychlé špunty“, které masky za svou snahu od pořadatelů dostaly.

Kapela se posilnila a tak jedem dál... je půl šesté – nedělní ráno. Než se nadějeme, bude tu opět leden. Jaký bude ráz dalších šibřinek, vám sice ještě neprozradíme (sami ho ještě nevíme), ale už nyní jste srdečně zváni – ať to všechno vidíte na vlastní oči.



Masopust

Text: Božena Brhelová

Foto: Radomír Pala

V sobotu 13. února uskutečnili hasiči v naší obci již po třinácté tradiční vodění medvěda a ostatkovou zábavu zpestřenou pochováváním basy. Odpoledne v průvodu doprovodili medvěda v hojném počtu velmi nápadité masky. Byla zima a hodně sněhu a někteří nevydrželi celé odpoledne chodit po obci, přestože je spoluobčané zahřívali teplými i dobře vychlazenými nápoji a lahůdkami, ale našli i tací partyzáni, kteří se zakopávali do sněhu a dělali si tam bunkry.

Ostatkový večer jsme letos pojali trochu jinak než minulé roky. Akční duchodkyně společně s naší omladinou zazpívaly pár hanáckých písniček a rozdávali různé pamlsky. Potěšilo mě, že s k nám připojili při této kulturní akci nové mladé tváře, protože je důležité, abychom uchovávali krásné staré lidové zvyky a tato tradice se vytvoří jen přes mladé lidi. Po zpěvech proběhla sokolovnou smrtka s kosou. Začalo loučení s basou a příprava na šestitýdenní půst. Na toto období půstu jsme se jak se patří posilnili a vyřádili, tak jak to má být.



Pout' do Lurd a Arsu 13. – 19. 6. 2010

Text a foto: **P. Jiří Putala, farář**

V polovině června jsem se zúčastnil s pražskou cestovní kanceláří Palomino pouti do francouzských Lurd a Arsu. Lurdy jsou město s bohatou historií, stojí zde starý hrad a v současnosti mají asi 60.000 obyvatel. Leží na řece Gáva, kterou místní obyvatelé v minulosti hojně využívali k pohonu mlýnů na mletí obilí. Město je poměrně významným turistickým centrem. Leží v jihozápadních Pyrenejích – nejvyšší vrcholky těchto hor přesahují 3.000 metrů. Lurdy však znají mnozí jako místo, k němuž se upínají naděje nemocných a těžce postižených. V roce 1858 zde došlo k zvláštním událostem, které katolická církev po důkladném prozkoumání potvrdila jako zjevení P. Marie prostému děvčeti Bernadetě Soubirouse. Za více než 150 let od této události zde došlo k mnoha nevysvětlitelným uzdravením vážně nemocných lidí, mnohem více však bylo těch, kteří zde našli úlevu v trápeních duševních. Není tedy divu, že na toto poutní místo přijíždí ročně desetitisíce poutníků, především těch, které sužují různé nemoci.

Bernadeta Soubirouse se narodila roku 1844 manželům Františkovi a Louise Soubirous. Rodina bydlela ve mlýně Boly a později se musela s důvodu nedostatku financí přestěhovat do starého nepoužívaného a vlhkého vězení Cachot. Pro rodinu to byly těžké časy – měli v té době čtyři děti, přičemž Bernadetu trápilo astma. Ve čtvrtek 11. února 1858 sbírala Bernadeta se sestrou Toinette a kamarádkou Jeanne Abadie naplavené dříví u řeky Gávy. Ve výklenku jeskyně Massabielle uviděla Bernadeta „Paní oblečenou v bílém“. P. Maria se Bernadetě zjevila celkem osmnáctkrát a předala ji několik poselství. Byla to výzva k pokání, dále aby na místo chodila procesí a postavila se zde kaple. A také aby se Bernadeta napila z pramene a umyla se v něm“. V dubnu 1866 vstoupila Bernadeta do kláštera Milosrdných sester v Nevers. Vypomáhala zde na ošetřovně a později jako kostelnice. Zemřela 16. dubna 1875. Její tělo dodnes nepodlehlo rozkladu a je uloženo v prosklené rakvi ve zmiňovaném klášteře.

Nad skálou jeskyně Massabielle dnes stojí mohutný chrámový komplex, který se prakticky skládá ze tří kostelů a dvou kaplí. Dalším modlitební prostorem, který bych rád zmínil, je podzemní bazilika sv. Pia X. Jedná se o obrovský moderní kostel o rozměrech 201 x 81 metrů, který pojme 27.000 věřících. Bývá zde mezinárodní bohoslužby a odpolední modlitební adorace. Lurdy jsou poutním místem především nemocných. Při bohoslužbách i společných modlitbách jsou nemocní na speciálních vozících vždy úplně vpředu.

Na výzvu „jděte se napít z pramene a umyjte se v něm“, si poutníci nabírají vodu u pramene, který vytryskl během zjevení. Voda je rozvedena do množství kohoutků a také je vedena do koupelí. V koupelích je možno se do vody ponořit. Je třeba vystát řadu – nemocní jdou přednostně – a poté je poutník ponořen do nízké vany, naplněné vodou.

Každý den v 17 hodin se konají v bazilice sv. Pia X. Eucharistické adorace. Na začátku je působivý průvod a poté následují zpěvy a modlitby se společnou odpovědí v různých jazycích. Na závěr adorace je požehnání nemocným a poté ostatním věřícím. Právě při těchto setkáních došlo již několikrát k nevysvětlitelným uzdravením.

Ve 21 hodin večer bývá Růžencový průvod. Věřící se shromáždí u jeskyně Massabielle a odtud jdou až k bráně areálu a poté vstupují na prostranství před růžencovou bazilikou. V rukou mají rozžaté svíce a

během průvodu se modlí růženec. Ten vedou skupinky z jednotlivých národů ve svých mateřských jazycích a také se střídají ve zpěvu Lurdské písně.

Pout' začala v neděle 13. 6. 2010 odjezdem z Prahy (před tím jsme ještě měli bohoslužbu v kostele v Praze Modřanech) směr Rozvadov. Do Lurd jsme přijeli krátce po poledni. Ubytování a strava bylo zajištěno v poutním domě sv. Petra. Během pouti jsme navštívili místa spojená s životem Bernadety Soubirouse, prohlédli si poutní kostely, shlédli dokument o Lurdách. Každý den jsme měli bohoslužbu v českém jazyce – pouze ve středu jsme byli na mezinárodní mši sv. v bazilice sv. Pia X. Také jsem se denně účastnil adorací v těžce bazilice a ve večerních hodinách se připojili k růžencovému průvodu – dvakrát jsem byli mezi skupinkami, které vedli modlitbu růžence. Byl také volný čas na procházku, rozjímání v klidném prostředí poutního areálu, či na nákup drobností pro naše blízké... Odjžděli jsme ve čtvrtek večer, abychom po nočním přejezdu dorazili na druhé poutní místo – Ars.

Vesnice Ars v našich zemích není příliš známá. Leží poblíž Lyonu (celé jméno je Ars-sur-Formans) a na počátku 19. století měla asi 200 obyvatel. Roku 1818 zde nastoupil jako farář Jan Maria Vianney, rodák z vesničky Dardilly (*1786). Jeho horlivé a obětavé působení oslovilo mnoho místních obyvatel. Za několik let se Ars zcela změnil a začalo zde přicházet stále více poutníků. Přitahovala je prostá kázání sv. Jana a jeho silné charisma. Přitom žil velmi nuzně a ukládal si mnohá pokání. Velmi málo jedl a spal. Během léta chodil do kostela už v jednu hodinu po půlnoci a zpovídal. Právě zpovědnice byla místem, kde trávil nejvíce času a kde také pomohl nespočetnému množství věřících. Zemřel 4. srpna 1859 a je pohřben v kostele v Arsu. Když byla před lety provedena exhumace, bylo zjištěno, že jeho tělo nenese stopy rozkladu. Tehdy byla tvář potažena voskem a tělo bylo uloženo do skleněné rakve, která je v boční kapli kostela v Ars.

Náš zájezd přijel do Arsu v pátek dopoledne. Kromě prohlídky kostela, fary a společné bohoslužby byl program individuální. Poslední nocleh naší pouti a také stravování byl v domě sester Donum Dei. V sobotu ráno jsme se pak vydali na cestu zpět do naší vlasti.

Každá dovolená i pout' má svoje kouzlo. Už jenom změna prostředí a prostor k odpočinku pomáhají člověku relaxovat. Pokud se k tomu všemu připojí ještě dobrá parta a klidný prostor k ztišení a rozjímání, pak může být taková pout' pro člověka opravdovým darem, jak jsem to vnímal i já.



JAK SE ŽIJE V „DOMĚ POKOJNÉHO STÁŘÍ“

Text: Jana Neradilová
Foto: Radomír Pala

Po povodních v roce 1997 se Obecní úřad rozhodl k odvážnému kroku – postavit pro spoluobčany tzv. penzijní dům na pozemku č. 16, který plně splňoval dané požadavky. Objekt byl zkolaudován v březnu 1999 a jeho rozpočet činil 12 mil. Kč. V domě je situováno 10 bytových jednotek, z toho čtyři byty 1+1 a 6 bytů 2+1. V současné době bydlí v pěti bytech důchodci a dalších pět bytů je pronajímáno jako „startovací byty“ mladým rodinám, kteří si zajišťují vlastní bydlení v Žalkovicích.

A jaké je společné bydlení obou generací jsme se zeptali obyvatel tohoto domu.

Manžele Vymětalovi: „Bydlení se nám líbí, chodby máme vymalované a uklizené, vyhovuje nám zahrada pro děti a vážíme si hlavně hezkých sousedských vztahů.“

Marie Horáková: „V poslední době se bydlení hodně zlepšilo, zvláště vztahy, více si rozumíme, je tu klidné bydlení.“

Petra Vymětalová, Martin Vykoukal: „Moc se nám tu líbí. Jsou tu skvělí sousedé a velká zahrada, kde si můžou děti hrát. Jenom máme problémy s okny, kterými v zimě táhne.“

Manželé Jurčikovi: „V současné době se situace v bydlení tady zlepšila. Je vymalované, bude se natírat. Všichni se snažíme udržovat pořádek ve společných místnostech a hlavně se na noc zamyká.“

Manželé Obdržálkovi: „Jsme vděční, že tu můžeme po dobu dostavby vlastního bydlení být. Byt je naprosto vyhovující, pěkné společné prostory a velká zahrada. S předcházejícím bydlením v Hulíně se společné prostory nedají srovnat. Vadí nám snad jen někdy zápach z odpadů na chodbě, ale to vyřeší až čistička.“

Kateřina Voznicová, Zdeněk Vykoukal: „Bydlí se nám tu dobře, ceníme si velké zahrady s pískovištěm.“

Manželé Uhírkovi: „S bydlením jsme spokojeni, pokud se objeví provozní problémy, řešíme je se starostou.“

Z rozhovorů je zřejmé, že je možné důstojně bydlet společně mladší i starší generace. Ale je to všechno o lide, o jejich snaze přizpůsobit se daným pravidlům o ohleduplnosti a slušnosti vůči druhým. A to je základem spokojeného soužití všech.



CO ŘEKL O STÁŘÍ HEREC JIŘÍ SOVÁK

Žil jsem naplno a nijak jsem se nešetřil. Na to, jak divoce jsem žil je ke mě osud milosrdný – stárnu bez výčitek. Velmi jsem se zklidnil a myslím, že ve svůj prospěch. Přesto konstatuji: stáří je krutý! Člověk vrže v kloubech i v závitech duše. Dneska ale dobře vím, že se starý člověk nemá drát dopředu. Jednak je to trapné a není to přirozené. Musí být zdrženlivější, sebekritičtější. To mi daleko víc imponuje než pohled na staříka s vyčesanou čupřinou, umělým chrupem, mladou milenkou a falešným mládím.

Co je v patnácti rošťárna, je ve čtyřiceti gauneřina a v sedmdesáti to může být i na bláznec. Každý jen trochu rozumný člověk by měl počítat s tím, že jednoho dne bude stár a udělat přípravy. Sepsat poslední vůli, bydlet pokud možno na rovině a nedrápat se do patra, přestat se přejídat, nepít a nekouřit. Někteří lidé si věk neradi připouštějí, omílají dokola takové to, že jej jim tolik let, na kolik se cítí. Kravina, lakování věcí na růžovo. Léta si neodpářeš. Takovej starej mladej může sice vypadat jako kytky, ale v jeho cévním oběhu, potažmo mozku, může být už pěkněj brajgl. Šmik, rána osudu – a je po parádě, je po kytky. Člověku je zkrátka tolik, kolik mu právě je – to ošidit nejde. A i když se dožiji vysokého věku, měl by o tom hlavně vědět.

Sběr nebezpečného odpadu

Dne 2.10.2010 se uskuteční v naší obci sběr nebezpečného odpadu, který nepatří do nádob na směsný komunální odpad.

Jedná se o elektroodpady, elektromateriál, lednice, opotřebované pneumatiky a podobně.
Úplný seznam sbíraného odpadu bude vyhlášen místním rozhlasem.

Co dělají žalkovické děti po vyučování?

Text a foto: **Leona Krčmová-vychovatelka ŠD**

Tak to je otázka? Ale troufám si říct, že děti, které navštěvují školní družinu při ZŠ a MŠ Žalkovice se určitě nenudí a čas po vyučování, než se rozejdou ke svým maminkám, tráví ve školní družině užitečným způsobem. Do družiny chodí skoro všichni žáci základní školy a leč máme malé prostory na naše aktivity, tak je využíváme v plné míře. Kolem půl dvanácté přichází ti nejmenší-prvníáčci, kteří si zrelaxují po vyučování hraním stolních her, plněním zábavných didaktických úkolů, které prohlubují jejich vědomosti ze školy nebo jinou volnočasovou aktivitou dle jejich uvážení. Později se k nám připojí zbytek dětí a to už je na řadě odpočinková činnost, kdy si čteme pohádky a dětské příběhy. Ze zájmových činností děti baví „sportovky“, které míváme každý čtvrtek a upevňujeme naše zdraví cvičením a rekreačními hrami. Samozřejmě nesmím zapomenout na počítače (fenomén dnešní doby), kdy děti využívají PC techniku ve škole v Kroužku počítačů. O dalších činnostech by se toho dalo napsat spoustu, tak je jen ve zkratce připomenout. Ve „výtvarce“ kreslíme, malujeme a zkoušíme nové nápady. V „pracovce“ se stáváme zručnějšími. Rozmanitost přírody objevujeme při vycházkách a znalosti si prověřuje při zábavných kvízech. Rádi soutěžíme a jako každé děti si rády hrajeme.

Za povšimnutí stojí také naše družinové akce, kdy máme skoro každý měsíc nějakou naplánovanou. V září oblíbená Drakiáda, v říjnu Světýlková cesta (děkujeme hasičům a panu starostovi za ohňostroj), v listopadu to byla návštěva Obecní knihovny v Kyselovicích, v prosinci vánoční jarmark, v lednu „Sněhulákování“, v únoru Turnaj v pexesu, v březnu Pohádkové spaní ve školní družině, v dubnu „Papíreček“, v květnu návštěva Muzea

v Kroměříži a

v červnu Cesta za pokladem a Sladké hodování ke Dni dětí.

Jedna akce byla pro děti nová a byla poprvé. Bylo to Pohádkové spaní ve školní družině, kdy děti opustily své domovy na jednu noc, sbalily si spacáky a proviant od starostlivých maminek a už uháněly směrem ke školní družině. Po úpravách místa na spaní pro 16 dětí a jejich plyšáků jsme začali kouzelný večer čtením pohádek Karla Jaromíra Erbeny, následovaly pohádky Boženy Němcové a na závěr, v návaznosti na celorepublikovou akci knihoven-Noc s Andersenem, pohádky H.C.H. Andersena. Noc nebyla strašidelná, ale kouzelná a myslím, že se nám všem



moc líbila. Ráno po snídani jsme se rozcházeli domů plni dojmů a nových zážitků.

Tak a teď víme, co dělají žalkovické děti po vyučování.

Rekord v dálkové dopravě vody

Text: Radim Krejčí

Foto: Radek Stoklasek

V sobotu 8. května 2010 se na Žďársku uskutečnil pokus o rekord v dálkové přepravě vody, který činil 63,46 km. Pokusu se účastnilo celkem 288 dobrovolných hasičských sborů z toho 287 z České republiky (z 51 okresů) a 1 sbor ze Slovenska. V celkovém počtu tří a půl tisíce hasičů se přihlásilo k myšlence o vytvoření tohoto rekordu. Začátek „hada“ z hadic byl v obci Dolní Loučka (296 m.n.m.), konec na Devíti skalách (836 m.n.m.).

Hadice překlížily komunikace na dvanácti místech a byly nataženy přes 18 obcí dvou okresů – Brno-venkov a Žďár nad Sázavou a dvou krajů – Jihomoravského a Vysočiny. Celkem bylo použito 234 čerpadel a 3553 hadic B. Spojení zajišťovalo celkem 291 radiostanic.

Nápad na překonání rekordu vznikl před třemi lety v hlavách hasičů z Nových Dvůrů na Žďársku. Oficiální český rekord byl z roku 2001, kdy byla tlačena voda do vzdálenosti 47 kilometrů.

Z našeho okresu se rekordu zúčastnily dvě osádky. Naše osádka ve složení: Petr Bureš, Radek Stoklasek, Vladimír Hanák, Petr Vašek, Antonín Bureš, Radim Krejčí a Martin Pátík. Druhou osádkou byli kolegové z Chvalčova.

+ + +

V pátek v poledních hodinách jsme se sešli a vydali jsme se na dlouhou cestu do Šiklova mlýna na rekord v dálkové dopravě vody. Po dvanácté hodině se s námi rozloučil starosta obce a popřál nám hodně úspěchů a vyjeli jsme. Po cestě jsme se v Prostějově zastavili na dokoupení surovin na tyto tři dny strávené mimo domov a také bylo zapotřebí trochu odlehčit vůz, abychom jsme mohli v klidu jet dále. Po příjezdu do Šiklova mlýna, kde jsme spali, jsme rozdělali stany, občerstvili jsme se a šli se podívat po okolí. Večer se všichni připravovali na realizaci, zkontrolovali funkčnost techniky a poté se šlo odpočívat.

Tři obrovské rány z děla, probudily všechny do nového deštivého dne. Nastal den D 8. květen 2010. Po snídani se začaly sbory postupně rovnat u výjezdu z areálu. Jako první odjížděl úsek číslo 1 na svoje předem určené stanoviště. My, jelikož jsme byli takřka ve středu trasy, jsme odjížděli mezi posledními. Rozjíždění vozidel bylo velice zdlouhavé, ale i přes to v 8 hodin a 30 minut byli všichni na svých stanovištích. My jsme měli přidělené stanoviště č. 320 v obci Blažkov na 27. kilometru trasy v nadmořské výšce 523 m.n.m. Pomocí hasičské stříkačky PS-12 jsme předávali vodu do dalšího stanoviště pod tlakem 5,4 atm. Po příjezdu na stanoviště jsme začali roztahovat hadice a kolem půl deváté hodiny se začali pomalu zavodňovat hadice z dostupných strojů a po zavodnění se začalo s dálkovou dopravou. Samotný rekord se ze začátku moc nedařilo realizovat kvůli technickým problémům na prvních úsecích, ale po pomoci náhradních sborů se všechno začalo dařit. Problémy ovšem pokračovaly na dalších úsecích, ale vše se vyvedlo. Po páté hodině odpolední už mnoho lidí nevěřilo, že se nám tento pokus povede, ale i přes vyčerpání se všichni snažili, aby se to, proč jsme sem jeli, povedlo. To už však byla voda v posledních úsecích a k vytoženému cíli chybělo jen pár kilometrů. Kolem šesté hodiny však bylo vše jisté, všechny sbory se začaly radovat a ve vysílačkách bylo jen slyšet „je to tam, povedlo se.“ Po této zprávě jsme začali s motáním hadic a s uklidem stanoviště a poté jsme se vrátili do Šiklova mlýna, a zde se slavilo. Celý tento rekord byl zakončen slavnostním prohlášením, že se rekord povedl a také

krásným ohňostrojem. Poté jsme šli slavit a slavilo se až do brzkých hodin.

Ráno po probuzení nám Mart'a Patík ještě připravil ze zbylých potravin jídlo a pomalu jsme se začali balit na cestu domů. Cesta zpátky byla, jak už to bývá zvykem po úspěchu, veselá. Po příjezdu do Žalkovic nás přivítal starosta obce, pověsili jsme hadice, zaparkovali techniku a poseděli jsme ještě i u nás.

Každý, kdo tam byl, tak viděl, jaké úsilí museli všichni učinit, aby se to povedlo a stalo se tak. Tvůrce myšlenky o tomto rekordu již nyní vymýšlí co bude příště.



Tenis - sport pro volné chvíle v každém věku

Text: Michaela Kavanová

Foto: Michaela Kavanová, Radomír Krejčí

Ano, i když se to možná na první pohled nezdá, tenis je opravdu sportem, který můžete hrát, pokud vám přeje zdraví – do poměrně vysokého věku. Tenis se dá hrát příležitostně, můžeme ho hrát rekreačně, závodně na amatérské úrovni, dá se hrát i závodně pod hlavičkou Českého tenisového svazu. Když pomineme vrcholové hráče a hráčky v tomto sportu, kteří se zajisté pohybují v určité věkové kategorii, tak pro aktivní využití volného času je to sport vhodný pro širokou věkovou skupinu zájemců. Dnes se děti učí tenis již od 4 let a na amatérských tenisových turnajích se setkáváme s věkovou kategorií nad 65 let (a někdy i vyšší). Podstatné je si najít k sobě skupinku ne stejně starých, ale zhruba stejně tenisově vyspělých protihráčů. Pak máte na dlouhou dobu vyplněnou aktivním pohybem část svého volného času, kterou si sami určíte. Je spousta tenisových hráčů, kteří si po odehraném zápase sednou, posedí a stráví spolu další část volného času. A pak se z každé takové volnočasové aktivity stává společenská setkání, ať již maličké (za účasti 2 – 4 hráčů) či větší. Dnes není tenis jen hrou pro vyvolené. Vždyť tenisové kurty začaly být běžným standardem vybavení volného času ve většině obcí. A to i menších než je ta naše.

Nechci tímto článkem upřednostňovat žádný sport. Je to spíše takové mini zamyšlení nad vlivem sportu nejen na děti a protože se v posledních letech pohybují mezi mládežníky i dospělými na tenisových kurtech, zůstanu v tomto článku u bílého sportu.

Stěžujeme si v této době na to, že se nám děti z venkovního prostředí stěhují k televizorům a počítačům. Myslím si, že sport je jedním z možností jak jim ukázat i jinou cestu než jen vysedávání ve volném čase u diskutabilních PC her nebo sledování ne vždy vhodného televizního vysílání.

Dnes se začíná se sporty ve velmi raném věku. Nebudu tady vézt polemiku jestli je to dobře či špatně, беру to jako fakt a každý rodič má právo se sám rozhodnout, v jakém věku začnou jeho děti aktivně sportovat či jestli se vůbec budou nějakému sportu věnovat. V každém případě souhlasím s tím, že by si děti měly vyzkoušet co nejvíce možností, jak využít volný čas, aby společně s rodiči zjistili co jim bude nejvíce vyhovovat, bavit je, motivovat a v čem se najdou. A nemusí jít vůbec o sport, ale sport může být jedním ze směrů, kterým se vypraví a zacílit mohou například na tenis. Jsou děti, kterým nevyhovuje kolektivní, kontaktní sport a proto vyzkouší tenis. Ale ať už je důvod jakýkoliv pokud někoho tenis zaujme – pak má vícero možností jak s tímto sportem vycházet. Jsou děti, které nesnesou jakýkoliv psychický tlak v podobě soutěží či turnajů. Pak není nic jedno-



duššího než s dospělým či zkušenějším kamarádem si chodit „zapinkat“. Děti se většinou časem „otrkají“ a ostych ustupuje. Ideální stav je samozřejmě pro začátek mít trenéra, který naučí základy. A i když děti skončí „jen se základy tenisu“ je to vždy dobrý začátek pro to, aby se ve volných chvílích domluvíly na trávení času tím, že si půjdou zahrát tenis.

Pak jsou samozřejmě mládežníci, které tento sport „chytne“. To už chce se znalým trenérem pravidelné trénování. Z pohledu rodiče je to stále aktivně a smysluplně využitý volný čas a když se zadaří nějaká ta výhra – pak je to bonus navíc. Při soutěžích už dává sport dětem mnohem víc než jen pohyb. Musí se naučit dobře pohybovat v cizím prostředí mezi cizími lidmi, stále poznávají nové kamarády. Učí se hájit své – pokud se cítí poškození, musí komunikovat. Dále se učí vyrovnávat s prohrami, kterých je samozřejmě většinou víc než těch krásných chvil – kdy se podaří vyhrát. Snaží se zvládat své emoce. V dnešní době skvělá průprava pro život. A i když pro většinu dětí, které se dnes vidí jako Rafael Nadal či jedna ze sester Williamsových, tenis skončí jako krásný koníček – věřím, že do života jim dá hodně pozitivního.



Pokud se tenis stane koníčkem, většinou to bývá na celý život. Proto dnes můžeme na amatérských tenisových turnajích vidět hráče od těch nejmladších až po seniory. A i na našich amatérských turnajích se potkávají různé generace hráčů. A nejinak tomu bylo i 12. června, kdy se v Žalčovicích konal již tradiční turnaj ve čtyřhře mužů. Dvanáct párů se k nám sjelo, aby změřily své síly v tenisovém umění. Nejlépe si vedl pár který k nám přijel z Brna J. Matějka a L. Vičar. Na 2. místě se umístil pár z Kroměříže V. Janda a J. Ludík. Bronzovou pozici obsadily





páry: F. Hrabal a R. Večerka, kteří přijeli také z Kroměříže a T. Kocourek z Morkovic společně s R. Krumpholtzem z Vyškova.

Ti, o kterých jsem zde mluvila dříve, tedy mládežníci, měli svou akci o den později a to 13. června 2010, kdy se v Žalkovicích konal další ročník tenisového turnaje mládeže. Tato akce měla čtyři kategorie. Účastníci byli rozděleni dle výkonnosti. Nejmladšímu účastníkovi bylo 8 let. Zkušenosti zatím moc nebylo, ale chuť si zahrát byla a to bylo podstatné. Kategorie těch nejmladších byla nazvána „Začátečníci“ – mají opravdu vše před sebou. V této kategorii vyhrála Veronika Hepplerová z Břestu a myslím si, že o ni ještě uslyšíme – aspoň co se tenisu týče. 2. místo uhájil domácí Petr Mrázek, který také předvedl, že tenisovou raketu nedrží v ruce poprvé. Třetí místo putovalo do Kyselovic zásluhou Anety Olšanské. Druhá kategorie „Pokročilí“ byla letos plně obsazena účastníky ze Žalkovic. Je to přesně ta skupinka mladých lidí, kteří se naučili základy tenisu, jsou schopni se kdykoliv budou chtít domluvit a ve svém volném čase si mohou zahrát tenis. V této skupince nejlépe zúročil svou přípravu Ondra Pala, který tuto kategorii vyhrál. 2. místo si vybojoval Dominik Kuba (i když vím, že jeho srdce tluče pro fotbal, nic mu nebrání v tom, aby jako koníčka měl tenis). 3. místo se stalo kořistí Kristýny Koutné. Další kategorie „Dorostenky“ – i tato děvčata většinou prošla základy tenisu a mohou si kdykoliv vyplnit volný čas touto hrou. Mezi doros-

tenkami vyhrála Simona Kavanová ze Žalkovic, 2. místo obsadila Eliška Říkovská z Kyselovic a do Kyselovic putovalo i 3. místo zásluhou Simony Sobkové. Letos jsme pozvali na tento turnaj i hráče, kteří hrají tenis závodně, měli svou kategorii „Mladší žáci – profi“. Chtěli jsme, aby další účastníci viděli jaký je rozdíl ve hře pokud někdo pravidelně trénuje a věnuje tomuto sportu více času. V této kategorii vyhrál Michal Kavan ze Žalkovic, 2. místo vybojoval Martin Neřád a 3. místo obsadil Tomáš Vodák – oba z Kroměříže. Akci jsme zakončili pomyslným finálovým zápasem, který byl napínavý až do samého konce a opékáním špekáčků – to naštěstí již dramatické nebylo. Díky sponzorům si nejen umístění na prvních místech odnesli věcné ceny. I když se budu opakovat i letos musím poděkovat Tenisovému oddílu Břest a Tenisovému oddílu Kyselovice za vzornou spolupráci při zajištění kurtů na turnaj

pro mládež.

Dále bych ráda poděkovala sponzorům. Tenisovou čtyřhru mužů sponzorovala firma PNEU PLUS s. r. o. Tenisový turnaj mládeže finančně podpořila paní MUDr. Olga Sehnalová MBA, poslankyně Evropského parlamentu.

Přeji všem, kteří volné chvíle vyplňují touto krásnou hrou, aby se již umoudřilo počasí a všichni měli možnost co nejlépe využít tenisové kurty. fanoušků obou rivalů. Vlastní fotbalové utkání se uskuteční na začátku podzimní fotbalové sezóny. S termínem a programem budete včas obeznámeni.



Redakce časopisu - Časopis Obce Žalkovice. Vydání 01/2010, ročník IV. **Uzávěrka podkladů:** 30.6.2010. **Uzávěrka příštího čísla:** 15.11.2010. **Vydává:** Obec Žalkovice pro svou interní potřebu v nákladu 200 kusů. **Složení redakce:** Mgr. Jana Kutá, Radomír Krejčí, Radomír Pala, Michaela Kavanová, Božena Brhelová, Jana Neradilová. **Adresa redakce:** Obecní úřad Žalkovice. **Kontakt (telefon):** 602 500 320, 774 281 582.